

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej, v právnej veci žalobcu: **A., R.**, IČO: X., právne zastúpeného: *JUDr. P. H., advokát v R.R.*, proti žalovanému: **Ministerstvo financií Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Štefanovičová č. 5, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/22768/2007-722 zo dňa 10.09.2007 a č. MF/22764/2007-722 zo dňa 10.09.2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/66/2008-58 zo dňa 18.08.2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/66/2008-58 zo dňa 18. augusta 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania 74,61 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. P. H., advokáta v R.R.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č. MF/22768/2007-722 zo dňa 10.09.2007 a č. MF/22764/2007-722 zo dňa 10.09.20047 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne uložil

žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 157,78 € na účet právneho zástupcu žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že predmetom žaloby bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. MF/22768/2007-722 zo dňa 10.09.2007, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR, Banská Bystrica č. I/221/5331-32678/2007/990142-r zo dňa 11.03.2007, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Obce M. č. I/2003 zo dňa 30.09.2003 o vyrubení penále za obdobie od 30.06.2003 do 12.09.2003. Ďalej predmetom žaloby bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. MF/22764/2007-722 zo dňa 10.09.2007, ktorým žalovaný zrušil rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR, Banská Bystrica č. I/221/5331-32679/2007/990142-r zo dňa 11.03.2007, ktorým zrušilo rozhodnutie obce M. č. 2/2003 zo dňa 22.10.2003 o vyrubení penále za obdobie od 30.09.2003 do 07.10.2003. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom Daňového riaditeľstva SR, že správca dane sa dopustil viacerých procesných pochybení s tým, že nedodrжал ustanovenie § 30 zákona č. 511/1992 Zb., ktoré upravuje náležitosti rozhodnutia. Podľa tohto ustanovenia rozhodnutie musí obsahovať najmä správne označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. V napadnutom platobnom výmere bol ako orgán, ktorý vydal uvedený Obecný úrad M., ktorý však v danom prípade nie je správcou dane, týmto je Obec M. Súčasne podľa § 30 ods. 3 citovaného zákona, rozhodnutie musí obsahovať aj odôvodnenie ak tak ustanovuje tento zákon. Odôvodnenie musí obsahovať najmä všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, musí byť v ňom uvedené, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a to aj použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo. Nie je jednoznačné, na základe akých právnych predpisov správca dane rozhodol, ktoré skutočnosti boli podkladom tohto rozhodnutia. Odôvodnenie predmetného platobného výmeru obsahuje len strohé informácie o nesplnení si daňovej povinnosti bez jej bližšej špecifikácie, a to bez uvedenia čísla platobných výmerov výšky daňovej povinnosti, obdobia, ktorého sa nesplnenie daňovej povinnosti týka. Na základe toho dospel súd k záveru, že žalovaný posúdil vec po právnej stránke nesprávne.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Namietal, že napadnuté rozhodnutia žalovaného nie sú spôsobilým predmetom preskúmania zákonnosti súdom v správnom súdnictve. Rozhodnutie o zrušení Daňového riaditeľstva SR a vrátení veci na ďalšie konanie nemôže mať pre účastníka správneho konania hmotnoprávne dôsledky. Napadnutými rozhodnutiami ministerstva financií sa nezakladajú, nemenia alebo nezrušujú oprávnenia alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, a nejde ani o rozhodnutia, ktorým môžu byť práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Poukazoval na ustanovenie § 248 písm. a/ O.s.p. s tým, že napadnuté rozhodnutia kvalifikuje ako procesné rozhodnutia, ktoré sa týkajú vedenia konania. Poukazoval na judikované rozhodnutie R 95/1994. Uviedol, že podľa § 53 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, právoplatné rozhodnutie môže preskúmať orgán najbližší nadriadený orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal. V danom prípade bolo týmto orgánom Ministerstvo financií SR. Po posúdení rozhodujúcich skutočností Ministerstvo financií SR dospelo k záveru, že podnetom napadnuté rozhodnutia Daňového

riaditeľstva SR boli vydané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Z uvedeného dôvodu v zmysle § 53 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov Ministerstvo financií SR uvedené rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR zrušilo a vrátilo na ďalšie konanie Daňovému riaditeľstvu SR. Ministerstvo financií v rámci konania podľa § 53 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov zistilo, že Daňové riaditeľstvo SR v konaní vo veci uloženia penále obcou daňovému subjektu nedostatočne posúdilo rozhodujúce skutočnosti. Tento orgán sa zaoberal len formálnymi nedostatkami platobných výmerov na penále, hoci mal a mohol vedieť, že svojim konaním porušuje základné zásady daňového konania predovšetkým tým, že nechráni záujem obce, neprihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo a čo v konečnom dôsledku mohlo ovplyvniť výsledok daňového konania. Nevzal v prvom rade do úvahy, že na vyrubenie penále podľa § 19a zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení účinnom do 31.12.2003 sa vzťahuje dvojročná lehota, uplynutím ktorej právo na vyrubenie penále zaniká. Znamená to, že v roku 2007, kedy Daňové riaditeľstvo SR rozhodovalo vo veci vyrubenia penále za oneskorenú úhradu dvoch splátok dane z nehnuteľnosti vyrubených na rok 2003 uvedenému daňovníkovi, už nemohlo vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie Obci M.. Toto svoje pochybenie Daňové riaditeľstvo SR samo uznalo a súhlasne s podnetom Obce M. navrhlo tiež dotknuté rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR zrušiť. Žalovaný navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie zastavil, prípadne aby zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobu zamietol v plnom rozsahu.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 19.04.2010 k odvolaniu žalovaného navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. Pokiaľ platobný výmer obce, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť daňové penále nespĺňal zákonom predpísané náležitosti, ide o nulitný, ničotný akt aplikácie práva, ktorý nezakladá žiadne povinnosti. Daňové riaditeľstvo SR postupovalo správne pokiaľ takéto nezákonné rozhodnutia zrušilo. Odôvodňovať zrušenie rozhodnutí daňového riaditeľstva tým, že tieto nechránili záujem obce považuje žalobca za nesprávne a nezákonné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 219 ods.1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

6. Najvyšší súd SR sa nestotožnil s odvolacími dôvodmi žalovaného, že ide o procesné rozhodnutie, ktorým nebolo rozhodované o hmotnoprávných otázkach a nevyvolalo ukrátenie v právnej sfére žalobcu. Týmto rozhodnutím bolo zrušené v mimo odvolacom konaní už právoplatné rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR, ktoré právoplatnosťou konstitovalo právny stav právnej istoty pre účastníkov konania. Túto právnu situáciu treba odlišiť od prípadov, kedy sa žalobcovia domáhajú preskúmania právoplatných zrušujúcich rozhodnutí odvolacích správnych orgánov, ktorými boli zrušené neprávoplatné prvostupňové

rozhodnutia. V týchto prípadoch z ustálenej judikatúry vyplýva, že nejde o spôsobilý predmet súdneho prieskumu zákonnosti.

7. Najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením krajského súdu preto sa v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 219 ods. 2 O.s.p. obmedzil, iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

8. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávali z náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby poskytnutej žalobcovi advokátom podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. 69,70€ + 19% DPH (vyjadrenie k odvolaniu 55,49 € + režijný paušál 7,21 €), spolu 74,61 €.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 19. augusta 2010

JUDr. Ivan R u m a n a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková